

آیا تسهیل در نقل و انتقالات دانشجویان می تواند بخشی از مشکلات جامعه دانشجویی را برطرف نماید؟

مهدی تولا*: عضو هیات علمی، گروه انگل شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی و مدیر امور آموزشی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

عبدالحسین شکورنیا: عضو هیات علمی، گروه ایمنولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

مریم اسلمی: دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پزشکی، معاونت آموزشی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

Email: am.tavalla@gmail.com

نیپف و اینگل معتقدند که آشنا نبودن بسیاری از دانشجویان به محیط دانشگاه در بدو ورود، جدایی از خانواده، عدم علاقه به رشته قبولی، ناسازگاری با افراد محیط زندگی، کمبود امکانات رفاهی و اقتصادی و مشکلاتی مانند آن‌ها از جمله شرایطی هستند که می‌تواند مشکلات و ناراحتی های روانی را به وجود آورده و باعث افت عملکرد فرد شود (نیچف و همکاران، ۲۰۰۷). همچنین در تحقیقی که بر روی بیش از ۵۱۱۱ نفر از دانشجویان دانشگاه پنسیلوانیای آمریکا انجام شد، بیشترین مشکلات آنان به ترتیب مسایل خانوادگی، مشکلات فردی و روحی، ارزش‌های فردی و ارتباط با همکلاسان بود (جانسون و همکاران، ۲۰۰۳). یکی از عوامل بسیار مهم در بروز این نابسامانی‌ها عدم دقت کافی در انتخاب رشته و دانشگاه محل تحصیل می‌باشد. دانشجویان اغلب به دلیل عدم آشنایی کامل با شرایط و محیط زندگی دانشجویی مبادرت به انتخاب رشته می‌کنند و طبعاً بخشی از این مشکلات ناشی از انتخاب نامناسب دانشجویان می‌باشد. بهینه‌سازی بومی و گزینش دانشجو نیز در این زمینه از اهمیت زیادی برخوردار است، چرا که این موضوع دغدغه بسیاری از خانواده‌ها و دانشجویان در دانشگاه‌ها است و باید توسط معاونت آموزشی و فرهنگی و دانشجویی دانشگاه پیگیری شود. شاید با استفاده از اطلاعات موجود بتوان قدم‌های مؤثرتری در برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تر و

ورود به دانشگاه موقعیت حساسی برای جوانان است که اغلب با تغییرات مهمی توأم می‌باشد و موجب به وجود آمدن مشکلات جدیدی در روابط و سازگاری با محیط می‌گردد. دانشجویان در دانشگاه‌ها در دوران تحصیل با مشکلات فراوانی مواجه می‌شوند که می‌تواند آسیب‌های جدی و آثار مخرب جبران ناپذیری به همراه داشته باشد. فشارهای روانی ناشی از تغییر شرایط زندگی، دوری از خانواده، مشکلات مالی و اقتصادی و به تبع آن‌ها مشکلات آموزشی از جمله افت تحصیلی، انتقال و تغییر رشته غیر ضروری، کاهش و عدم کیفیت علمی و تحصیلی، ترک تحصیل، کاهش کارایی، عدم دستیابی به اهداف آموزشی و طولانی شدن مدت تحصیل نمایانگر مسؤولیت خطیر متولیان دانشگاه در جهت شناسایی و کنترل و پیشگیری از آسیب‌های آموزشی است. متأسفانه در سال‌های اخیر مشکلات عاطفی و روانی در میان دانشجویان روند صعودی نگران‌کننده‌ای داشته تا جایی که پدیده‌های ناهنجاری مانند خودکشی، گرایش به سوی مصرف مواد، افت تحصیلی و غیره به صورت موانع جدی پیشرفت دانشگاه را تحت تأثیر قرار داده است (شکورنیا و همکاران، ۲۰۱۳). بررسی مشکلات دانشجویان نشان می‌دهد که دوری از خانواده و عدم آشنایی با جو فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها و سکونت در خوابگاه‌های دانشجویی و ازدحام و شرایط ویژه زندگی دانشجویی از علل اصلی مشکلات دانشجویان می‌باشد.

Nijhof, KS, Engels, RC 2007, Parenting styles, coping strategies, and the expression of homesickness. *J Adolesc* 2007; Vol.30, NO.5, Pp.709-720.

Johnson, CV, Hayes, JA 2003, Troubled Spirits: Prevalence and predictors of religious and spiritual concerns among university students and counseling center clients. *J Couns Psychol*, Vol. 50, NO.4, Pp. 409- 419.

ارایه راه‌هایی جهت حل این مشکلات و ارتقای تحصیلی و کاهش مشکلات حین تحصیل دانشجویان برداشت.

References

Shakurnia, A, Mohtadi, H 2013, Students' Problems Presented upon Attending in the University Counseling Centers of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. Vol. 13, NO.5, Pp. 424-434